

найуживанішою фаховою термінологією, створенні перекладних словників-мінімумів фахових термінів та професійних сполук, укладанні тезаурусів, які б описували фахову термінологію у терміносистемі, тобто з урахуванням усіх родо-видових та логіко-понятійних зв'язків. Бажаним було б викладання і самих професійно зорієнтованих дисциплін державною мовою, збільшення кількості україномовних підручників та галузевих перекладних і тлумачних словників. Лише зацікавивши студентів їх майбутньою спеціальністю, ми зможемо привити любов до української мови та отримати національно свідомих, мовленнєво компетентних фахівців, що зможуть досягти особистісного й професійного самовизначення та домогтися самореалізації. Аспекти висвітлення цієї проблеми і є перспективою нашої подальшої роботи.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Бабич Н.Д. Основи культури мовлення. – Львів: Світ, 1990. – 230с.
2. Васильєва А.Н. Основи культури речи. – М.: Русский язык, 1990. – 247с.
3. Даниленко В.П. Лингвистическое изучение терминологии и культуры речи // Актуальные проблемы культуры речи. – М., 1971. – С.28-32.
4. Єрмоленко С.Я. Нариси з української словесності: Стилїстика та культура мови. – К.: Довіра, 1999. – 432с.
5. Кияк Т.Р. Лингвистические аспекты терминоведения: Учебное пособие – К.: УМКВО, 1989. – 103 с.
6. Мацько Л. Матимемо те, що зробимо // Дивослово. – 2001. – № 9. – С. 2-3.
7. Михайлюк В. Переклад у формуванні культури ділового мовлення // Дивослово. – 1999. – № 7. – С.26-29.
8. Паламар Л. Проблеми функціонування української мови у вузах у період національного відродження // Українська мова у вищих навчальних закладах України. – К.: ІСДО, 1993. – С. 3-11.
9. Тоцька Н. Методика роботи викладачів вищого технічного навчального закладу над українським професійним мовленням студентів // Дивослово. – 2003. – № 1. – С. 62-65.
10. Федоренко Ю. Комунікативна компетенція як найважливіший елемент успішного спілкування // Рідна школа. – 2002. – №1. – С. 63-65.

УДК 378

О.В. Васильєва

МЕТОДИЧНА ОСВІТА МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ДОШКІЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ НАВЧАННЯ

Стаття присвячена проблемі методичної освіти майбутнього вчителя іноземної мови дошкільних закладів навчання, висвітлюються функції вчителя та рівні його підготовки до навчання дошкільників англійській мові.

The article is devoted to the problem of methodical education of future foreign language teacher of prachool educational institutions, teacher's functions and levels of his preparedness for English teaching are shown.

Успіх навчання дошкільників іноземної мови, формування у них готовності з цікавістю вивчати цей предмет у школі визначається особистістю педагога-вихователя. Особистість вчителя у навчанні займає провідне місце, його якості підвищують чи знижують виховний вплив навчання.

Актуальність статті зумовлена тим, що педагог, який взявся навчати іноземної мови дошкільників, своїми професійними, особистісними, комунікативними якостями в їх поєднанні має у найвищому ступені відрізнятись від педагога будь-якого рівня і форми навчання. Дошкільників іноземної мови мають навчати педагоги з високим рівнем

підготовленості, які досконало володіють основними принципами педагогічної майстерності, реалізують необхідні професійні функції.

Метою дослідження є визначення провідних чинників методичної освіти вчителів іноземної мови дошкільних закладів навчання, висвітлення функцій вчителя, аналіз рівнів підготовленості педагогів.

Досягнення визначеної мети дослідження передбачає вирішення таких завдань:

- виявлення сучасних тенденцій професійної освіти вчителів і тенденцій іншомовної освіти дошкільників;
- конкретизації знань, навичок і вмінь, які складають методичну компетенцію вчителя ІМ;
- визначення функцій вчителя дошкільного навчання іноземної мови;
- окреслення рівнів підготовленості майбутнього вчителя дошкільного навчання англійській мові.

Аналіз останніх досліджень і публікацій свідчить про те, що вивчення даної проблеми здійснюється українськими та зарубіжними методистами, педагогами, психологами (І.Зимня, С.Ніколаєва, Ю.Пассов, В.Скалкін, С.Роман, М.Біболетова, І.Бім, Д.Лазер, Е.Джонсон, А.Майер, П.Шиллер, Н.Уітні). Вчені довели доцільність і ефективність дошкільної англійської освіти дітей, її позитивний вплив на інтелектуальний розвиток особистості та підготовку дитини до школи.

На думку Т. Шкваріної серед багатьох особистісних якостей педагога на перший план мають бути винесені:

- рівень його знань іноземної мови;
- рівень знань теорії дошкільної освіти;
- рівень педагогічної майстерності;
- особистісний педагогічний талант і творчість [5: 172].

Так, ті, хто навчатиме дітей англійській мові, має добре знати мову. Педагог має любити дітей і саме це робить працю привабливою та легкою. В.Сухомлинський наголошував: “лише той стане справжнім учителем, хто ніколи не забуває, що він сам був дитиною”.

Навчаючи дітей іноземної мови, педагог-вихователь готує їх до елементарного спілкування цією мовою, здійснює розвиток та виховання, готує до успішного навчання на наступному етапі загальної освіти [3: 29]. Проблемі розвитку спілкування дошкільників присвятили свої дослідження відомі вчені. Л.Артемова визначала спілкування дошкільників як засіб морального виховання; А.Богуш підкреслювала, що спілкування дошкільників реалізується у практичній діяльності; О.Запорожець та М.Лісіна, досліджуючи спілкування дошкільників, визначили роль дорослої людини у його розвитку; Л.Обухова, Є.Панько, Т.Піроженко та інші вивчали спілкування як феномен психічного розвитку особистості дошкільників.

Цілі навчання визначають професійні функції учителя іноземної мови. Під функціями педагога розуміють низку професійних обов'язків, виконання яких забезпечує успішне досягнення цілей і завдань навчання і виховання дітей. Зміст функцій учителя ІМ має включати специфіку предмета іноземна мова та особливості його викладання.

Специфіка діяльності вчителя ІМ в дошкільних закладах навчання полягає в тому, що він повинен у процесі навчальної діяльності керувати не лише процесом засвоєння дітьми іншомовного матеріалу, але й процесом спілкування іноземною мовою. На заняттях метою навчання є саме спілкування.

У педагогічній літературі немає єдиного підходу щодо класифікації функцій вчителя ІМ. На нашу думку, у випадку дошкільного навчання англійської мови найдоцільнішим у визначенні функцій педагога скористатися підходами, які пропонує І. Зимня [1: 18].

Перша, цільовизначна група функцій педагога, який здійснює навчання англійської мови дітей у дошкільному виховному закладі, містить:

- мотиваційно-стимулюючу;

- інформаційно-орієнтує;
- розвивальну;
- виховну функції.

Другу групу функції вчителя ІМ становлять операційно-структурні функції. До них належать:

- конструктивно-плануюча;
- організаторська;
- комунікативно-навчальна;
- дослідницька функції.

Рівень підготовленості вчителя дошкільного навчання англійської мови характеризують: його особистісні якості, схильність до навчання дітей дошкільного віку, особистісний рівень знань, умінь і навичок, необхідних для здійснення навчально-виховного процесу; загальний рівень розвитку, установка і мотиви займатися професійною педагогічною діяльністю [2: 186].

Структура діяльності педагога залежить від рівня його методичної освіти, відповідності наступним вимогам:

Учитель іноземної мови дошкільних закладів навчання повинен *знати*:

- структуру, зміст, основні принципи комунікативної методики навчання;
- шляхи забезпечення комунікативної спрямованості навчання;
- прийоми активізації інтелектуальної діяльності учнів;
- сучасні підходи до навчання іноземної мови учнів на початковому етапі;
- місце і особливості навчання граматики в дошкільний період;
- нестандартні форми та прийоми навчання;
- сутність методів, принципів і практики комунікативної методики навчання;

повинен вміти:

- користуватись різноманітними формами та прийомами для стимуляції пізнавальної роботи учнів;
- забезпечити необхідний рівень володіння іноземною мовою всіма учнями;
- демонструвати розуміння принципів комунікативної методики як засобу планування, відбору, адаптації та дизайну завдань для учнів.

І.Зимня, Р.Мільруд виділяють чотири рівні підготовленості педагога до навчання дітей англійської мови:

1. Репродуктивний рівень підготовленості. Характеризується умінями педагога розв'язувати навчальні, методичні завдання шляхом відтворення плану діяльності, прийомів і методів навчання за зразками.

2. Репродуктивно-творчий рівень підготовленості. Характеризується не лише діяльністю на занятті за зразком, але й прагненням внести у нього зміни з урахуванням реальної ситуації. Педагог бачить потребу і шукає шляхи більш успішного розв'язання завдань заняття. Основна увага зосереджена на досягненні освітньої мети.

3. Творчо-репродуктивний рівень. Характеризується вмінням комплексно розв'язувати навчально-виховні і методичні завдання навчання англійської мови на спеціальних заняттях. Він не виходить за рамки загальноприйнятої технології навчання.

4. Творчий рівень. Характеризується не лише всебічним урахуванням конкретних умов навчання, але й експериментальним запровадженням досягнень педагогічної теорії щодо навчання дошкільників. Педагог уміє оперативно корегувати навчальний процес, застосовуючи при цьому оригінальні форми, прийоми та засоби.

Отже, висока професійна і педагогічна майстерність педагога – основа успіху дошкільного навчання англійської мови. Методична освіта майбутнього вчителя іноземної мови дошкільних закладів навчання має перспективне значення і створює передумови модернізації національної системи мовної освіти. На перспективу наші творчі пошуки ми пов'язуємо з дослідженням особливостей методичної освіти педагогів саме на дошкільному етапі навчання.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Зимняя И.А. Психологические аспекты обучения говорению на иностранном языке. – 2-е изд. – М.: Просвещение, 1985. – 160с.
2. Пассов Е.И. Основы коммуникативной методики обучения иноязычному общению. – М.: Русский язык, 1989. – 276 с.
3. Пехоша О.М. Освітні технології. – К.: А.С.К., 2006.
4. Шкваріна Т.М. Англійська мова для наймолодших. – Харків: Видавнича група “Основа”, 2004.
5. Шкваріна Т.М. Англійська мова для дітей дошкільного віку (програма, методичні рекомендації). – Умань: Видавничо-поліграфічне підприємство, 2003.

УДК 371.134: 502/504-053.4

О.О. Вашак

ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ У ДОШКІЛЬНИКІВ ЕКОЛОГІЧНО БЕЗПЕЧНОЇ ПОВЕДІНКИ У ФАХОВІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ

У статті визначені особливості організації фахової підготовки майбутніх вихователів до формування у дітей дошкільного віку екологічно безпечної поведінки.

In the article defined the features of organization professional preparation of future educators to form in the children of preschool age ecologically safe conduct.

На сучасному етапі розвитку екологічної освіти й виховання та безпеки життєдіяльності зростає гостра потреба у підвищенні рівня професійної підготовки майбутніх педагогів. Формування готовності майбутнього фахівця до вирішення задач з екологічного виховання та безпеки життєдіяльності потребує не тільки високого рівня знань з екології, соціальної екології, валеології, а й пошуку нових підходів до реалізації виховного потенціалу системи освіти.

На нашу думку, певну роль у вирішенні вищезазначених проблем має відіграти систематичне та планомірне навчання підростаючого покоління освіченими педагогами-спеціалістами які б змогли вести кваліфіковану цілеспрямовану педагогічну роботу з виховання у дітей відповідального ставлення до світу природи, з формування елементарних навичок самозахисту дитини у природному довкіллі задля збереження свого життя, здоров'я та самої природи. Проблема різних аспектів підготовки майбутніх педагогів до проведення роботи з екологічного виховання з дітьми була предметом дослідження Л. Зятевої, С. Ніколаєвої, Н. Рижової, Н. Лисенко, Ю. Сизова, М.Дяченко, Н. Яришевої та інших, проте питання формування екологічно безпечної поведінки у дошкільників у природному довкіллі потребує подальшого дослідження.

Метою статті є визначення особливостей організації фахової підготовки майбутніх вихователів до формування у дітей дошкільного віку екологічно безпечної поведінки.

Завдання, висунуті нами, передбачають встановлення ролі професійно-орієнтованих навчальних дисциплін екологічного спрямування у професійній підготовці майбутніх вихователів до формування у дошкільників екологічно безпечної поведінки; забезпечення ефективності формування у студентів ціннісного ставлення до свого здоров'я й життя та природного довкілля.

Обов'язковим компонентом системи національного виховання і освіти в Україні є формування екологічно безпечної поведінки дошкільників. Саме в цей віковий період відбувається становлення особистості, приймаються певні норми і зразки поведінки, формуються ціннісні орієнтації на основі власних потреб і мотивів. Досягнення рівня екологічного стилю мислення та гармонійного розвитку особистості є критерієм